अप्रियद्वयमेवाह मांचेति ॥ मे मदर्थंउपलक्षणमेतत् रामार्थंचशोचंती स्वस्यप्राणान्क्षपयिष्यति ॥७३॥ किन्नरेण श्वशुरभूतेन भर्तृभूतेनच ॥ तवमरणं कुतस्तत्राहनहीति ॥ ७४ ॥ नूनं ध्रुवं ॥ ७५ ॥ असतीमेवसतीं पतिमारिकात्वेनअसतीत्ववतीमेवसतीं सर्वदाविद्यमानां सतीं ॥ आपाततःसतीं व्यवस्यामि निश्चिनोमि रूपिणीं दृष्टिप्रियां मदिरांपीत्वा पश्चाद्विकारेण विषसंयुक्तां यथाजानाति तथेत्यर्थः ॥ ७६ ॥ यच्चत्वं अनृतैः सांत्वैरिष्टवचनैः सांत्वयंती यत् मांभाषसे तत् ॥ गीतशब्देन मृगंसंरुध्य लुब्ध इव मामवधीः ॥ ७७ ॥ पुत्रविक्रायकं पुत्रेणमूल्येन स्त्रीमुखकेतारं ॥ अनार्यः पापीति रथ्यासु विकरिष्यंति विगर्हिष्यंति ॥ ७८ ॥ दुःखं कष्टं कृच्छ्रं कष्टं ॥ अहोकष्ट

मांचपंचत्वमापन्नंरामंचवनमाश्रितं ॥ वैदेहीबतमेप्राणान्शोचंतीक्षपयिष्यति ॥७३॥ हीनाहिमवतःपार्श्वेकिन्नरेणेवकिन्नरी ॥ न हिराममहंदृष्ट्वाप्रवसंतंमहावने ॥ ७४ ॥ चिरंजीवितुमाशंसेरुदंतींचापिमैथिलीं ॥ सानूनंविधवाराज्यंसपुत्राकारयिष्यसि ॥ ७५ ॥ सतींत्वामहमत्यंतंव्यवस्याम्यसतींसतीं ॥ रूपिणींविषसंयुक्तांपीत्वेवमदिरांनरः ॥ ७६ ॥ अनृतैर्बतमांसांत्वैःसांत्वयंतीस्मभाषसे ॥ गीतशब्देनसंरुध्यलुब्धोमृगमिवावधीः ॥ ७७ ॥ अनार्यइतिमामार्याःपुत्रविक्रायकंध्रुवं ॥ विकरिष्यंतिरथ्यासुसुरापंब्राह्मणंयथा ॥ ७८ ॥ अहोदुःखमहोकृच्छ्रंयत्रवाचःक्षमेतव ॥ दुःखमेवंविधंप्राप्तंपुराकृतमिवाशुभं ॥ ७९ ॥ चिरंखलुमयापापेत्वंपापेनाभिरक्षिता ॥ अज्ञानादुपसंपन्नारज्जुरुद्बंधनीयथा ॥८०॥ रममाणस्त्वयासार्धंमृत्युंत्वांनाभिलक्षये ॥ बालोरहसिहस्तेनकृष्णसर्पमिवास्पृशं ॥ ८१ ॥ तंतुमांजीवलोकोयंनूनमाक्रोष्टुमर्हति ॥ मयात्यपितृकःपुत्रःसमहात्मादुरात्मना ॥ ८२ ॥ महोकष्टमितियावत् ॥ यत्र वरविषये रामविवासनवरविषयास्तववाचः क्षमे यतोतःपुराकृतमशुभमिव तत्फलमिव ॥ इवशब्दएवार्थे ॥ एवंविधं अपरिहार्यत्वेनावश्यानुभाव्यं दुःखंप्राप्तमितिसंबंधः ॥ ७९ ॥ पापेन मया उपसंपन्ना कंठसंलग्ना सौख्याय कृतं तद्रक्षणं स्वनाशायपरिणतमित्याशयः ॥ ८० ॥ बालइवेतियोजना ॥ ८१ ॥ तं त्वय्यनुरक्तं जीवतापि मया समहात्मापुत्रोऽपितृकः पितृप्रयुक्तराज्यरहितःकृतोयतोऽतआक्रोष्टुं निंदितुं ॥८२॥